

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.10.1971, sp. zn. 6 Co 324/71, ECLI:CZ:NS:1971:6.CO.324.1971.1

Číslo: 6/1973

Právní věta: Stal-li se pracovník invalidním (částečně invalidním) v době po vstupu do zaměstnání, avšak v době vzniku invalidity (částečné invalidity) nesplňoval podmínku potřebné doby zaměstnání (§ 21 zákona č. 101/1964 Sb.) a v zaměstnání pokračoval, je třeba splnění podmínky potřebné doby zaměstnání posoudit podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. b/ zákona č. 101/1964 Sb. /1/

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.10.1971

Spisová značka: 6 Co 324/71

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 220

§ 21

§ 249 101/1964 Sb. § 20

§ 27

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Úřad důchodového zabezpečení v Praze rozhodnutím z 28. 5. 1971 zamítl žádost navrhovatelky o přiznání částečného invalidního důchodu s odůvodněním, že navrhovatelka splňuje sice ke dni 28. 7. 1969 podmínky částečné invalidity podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 101/1964 Sb., nesplňuje však základní podmínku nároku na tento důchod podle ustanovení § 20 odst. 1 a § 21 odst. 1 téhož zákona, protože v posledních deseti letech do vzniku částečné invalidity, tj. v období od 28. 7. 1959 do 28. 7. 1969, nevykazuje dobu 5 roků zaměstnání, nýbrž jen 4 roky, 2 měsíce a 21 dní.

Městský soud v Praze nevyhověl opravnému prostředku navrhovatelky a rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení potvrdil. Měl rovněž za to, že navrhovatelka nesplňuje základní podmínku vzniku nároku na částečný invalidní důchod, když jako pracovnice ve věku nad 28 let nevykazuje v posledních 10 letech (počítaných zpět od vzniku částečné invalidity) potřebnou dobu zaměstnání 5 roků.

V odvolání proti usnesení soudu prvního stupně navrhovatelka mimo jiné uváděla, že již v roce 1969, kdy byla ke dni 28. 7. uznána částečně invalidní, bylo jí příslušnými orgány sociálního zabezpečení sděleno, že jí částečný důchod nemůže být přiznán, když nemá ještě odpracovanou potřebnou dobu

zaměstnání 5 let pro vznik nároku na tento důchod, a že je proto třeba, aby ke splnění této podmínky pokračovala v zaměstnání. Má proto za to, že základní podmínky nároku na částečný invalidní důchod v současné době již splňuje, když vykazuje dobu zaměstnání delší než 5 roků.

Úřad důchodového zabezpečení ve svém vyjádření k odvolání navrhovatelky navrhl, aby usnesení soudu prvního stupně bylo potvrzeno. Poukazoval zejména na ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 101/1964 Sb., podle něhož doba zaměstnání, potřebná pro získání nároku na částečný invalidní důchod, která činí u navrhovatelky 5 roků, se zjišťuje z posledních 10 roků, počítaných zpět od vzniku částečné invalidity, a že nelze k době zaměstnání získané navrhovatelkou ke dni vzniku částečné invalidity, a to ke 4 rokům, 2 měsícům a 21 dnům, připočítávat delší dobu zaměstnání získanou po dni vzniku částečné invalidity.

Nejvyšší soud ČSR změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 20 odst. 1 a § 21 odst. 1 zákona č. 101/1964 Sb. se doba zaměstnání potřebná pro nárok pracovníka ve věku nad 28 let zjišťuje z posledních 10 roků počítaných zpět od vzniku invalidity. Podle těchto ustanovení by tedy pracovník starší 28 let, jenž se stal invalidním dříve, než splnil podmínku potřebné doby zaměstnání, která činí 5 roků, již nikdy nemohl získat nárok na tento důchod.

To se však týká jen případů, když pracovník po vzniku invalidity přestane být zaměstnán a nevstoupí do zaměstnání ani později. Na případy, kdy pracovník pokračuje v zaměstnání i po vzniku invalidity (částečné invalidity) nebo do něho později vstoupí, pamatuje ustanovení § 27 odst. 1 písm. b/ citovaného zákona, týkající se invalidního důchodu (částečného invalidního důchodu) v mimořádných případech. Toto ustanovení uvádí, že invalidní důchod (částečný invalidní důchod) náleží ode dne podání žádosti též pracovníku, který se stal plně (částečně) invalidním po vstupu do zaměstnání, nebyl zaměstnán po dobu potřebnou pro nárok na důchod před vznikem plné (částečné) invalidity, byl však zaměstnán po potřebnou dobu v posledních letech před podáním žádosti. Z osobního listu důchodového zabezpečení navrhovatelky vyplývá, že v roce 1970 navrhovatelka vykazuje dobu zaměstnání 333 dnů. To tedy znamená, že v době vydání přezkoumávaného zamítavého rozhodnutí navrhovatelka již splnila podmínku doby zaměstnání 5 roků pro přiznání nároku na částečný invalidní důchod podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. b/ zákona č. 101/1964 Sb.

Bylo proto usnesení soudu prvního stupně podle ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. změněno tak, že se rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušuje.

Bude nyní na tomto orgánu, aby o uplatněném nároku navrhovatelky na přiznání částečného invalidního důchodu znovu rozhodl a vycházel přitom z ustanovení § 27 odst. 1 písm. b/ zákona č. 101/1964 Sb. (§ 249 odst. 3 o. s. ř.).

1) Úplné znění zákona se změnami a doplňky bylo vyhlášeno pod č. 5/1972 Sb.